

MUZEUL DE ISTORIE "PAUL PĂLTĂNEA"

GALAȚI-ROMÂNIA, 800010, Str. Al.I.Cuza, nr. 80

Tel. (40) 236-41.24.08; Fax. (40) 236-46.07.97

Fax2Mail: (40) 336 - 88.00.08

E-mail: muzeuistoriegalati@yahoo.com, Web: www.migl.ro

NR. 814 / 10.07 2020

RAPORT DE ACTIVITATE IUNIE 2020

I. Domeniul investiții și lucrări publice

Achizițiile publice realizate în luna de raportare, precum și cele preconizate pentru luna următoare, se prezintă astfel:

Clasificație bugetară	Achiziții publice	
	Realizate IUNIE 2020	Preconizate IULIE 2020
20.01	42.695	89.000
20.01.01	-	5.000
20.01.02	-	5.000
20.01.03	1.500	30.000
20.01.04	1.138	1.000
20.01.05	-	1.500
20.01.06	-	-
20.01.08	1.337	1.500
20.01.09	26.836	30.000
20.01.30	11.884	15.000
20.30.30	-	-
20.02	2.071	1.000
20.05	810	1.000
20.06	704	2.000
20.06.01	704	2.000
20.06.02	-	-
20.11	-	-
20.13	1.000	-
Total 20	47.280	93.000
71	-	-
71.01.02	-	-
71.01.30	-	-
Total	47.280	93.000

II. Domeniul resurse umane

1. Număr de posturi aprobate de autoritatea coordonatoare – **39**, personal contractual;
2. Număr de posturi ocupate – **39**, personal contractual;
3. Număr de posturi vacante în ultima lună și modalitatea de vacantare – **Nu este cazul**;

4. Număr de posturi ocupate în ultima lună și modalitatea de ocupare – **Nu este cazul;**
5. Număr de posturi transformate din funcții publice în posturi în regim contractual – **Nu este cazul;**
6. Număr de posturi transformate din posturi în regim contractual în funcții publice – **Nu este cazul;**
7. Numărul sesizărilor disciplinare și modul de soluționare a acestora – **Nu este cazul;**
8. Numărul litigiilor de muncă și evoluția acestora – **Nu este cazul;**
9. Numărul de salariați care au participat la programe de formare profesională și tematica acestor programe – **Nu este cazul.**

III. Domeniul dezvoltare regională - Nu este cazul

1. Idei de proiecte/inițiative;
2. Proiectele în implementare – stadiu și progres

Capacitate administrativă ridicată prin investiții integrate și complementare – CARIC (cod SMIS 126291) – proiect derulat de Consiliul Județean Galați, constând în implementarea atât la nivelul Consiliului Județului Galați, cât și la cinci instituții subordonate, printre care și Muzeul de Istorie "Paul Păltănea" Galați, a instrumentului european CAF (The Common Assessment Framework) pentru îmbunătățire - finalizare

3. Evenimentele ce urmează a fi organizate;
4. Evenimentele organizate și impactul acestora.

IV. Domeniul petiții

1. Numărul total de petiții adresate instituției - **Nu este cazul**
2. Numărul de petiții soluționate, a căror soluționare ține de competența instituției - **Nu este cazul;**
3. Numărul de petiții redirijate spre soluționare - **Nu este cazul;**
4. Numărul de petiții anonime - **Nu este cazul;**
5. Principalele probleme sesizate - **Nu este cazul**
6. Propuneri pentru îmbunătățirea activității de soluționare a petițiilor - **Nu este cazul.**

V. Domeniul informare publică

1. Numărul de solicitări de informații de interes public înregistrate - **1;**
2. Numărul de solicitări rezolvate favorabil - **1;**
3. Numărul de solicitări înregistrate, redirecționate spre soluționare altor instituții **Nu este cazul;**
4. Numărul de solicitări înregistrate, respinse, precum și motivul respingerii - **Nu este cazul;**
5. Numărul de solicitări înregistrate, adresate de persoane juridice - **25;**
6. Numărul de solicitări înregistrate, adresate de persoane fizice - **2;**
7. Numărul de reclamații administrative adresate instituției, în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare - **Nu este cazul;**
8. Numărul de reclamații administrative soluționate în favoarea reclamantului - **Nu este cazul;**
9. Numărul de plângeri la adresa instituției, aflate pe rolul instanțelor de judecată, formulate în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare - **Nu este cazul;**
10. Numărul de plângeri soluționate de instanțele de judecată în favoarea reclamantului -
11. Propuneri pentru îmbunătățirea activității de soluționare a solicitărilor de informații de interes public - **Nu este cazul.**

VI. Domeniul de comunicare

1. Principalele activități/evenimente desfășurate în perioada de referință și aprecierea impactului acestora:

Proiecte culturale proprii la sediul instituției

5 Iunie 2020 - Exponatul lunii iunie: **Portretul litografiat al lui Alexandru Ioan I-
iu Cuza**

Portretul litografiat al lui Alexandru Ioan I-
iu Cuza, după un desen realizat de
pictorul Constantin I. Stăncescu. La Muzeul de Istorie „Paul Păltănea” Galați continuă
prezentarea lunară a unui exponat care face parte din patrimoniul instituției muzeale
gălățene. Pentru luna iunie, muzeograful Valentin Bodea prezintă portretul litografiat al
lui Alexandru Ioan I-
iu Cuza, după un desen realizat de pictorul Constantin I. Stăncescu.
Acest exponat este o recunoștință adusă lui Alexandru Ioan I-
iu Cuza, la 200 de ani de
la naștere (1820-2020). **2.538 vizualizări**

Exponatul lunii iunie 2020 Portretul litografiat al lui Alexandru Ioan I- iu Cuza, după un desen realizat de pictorul Constantin I. Stăncescu

Muzeul de Istorie „Paul Păltănea” Galați prezintă acest exponat al lunii ca o recunoștință adusă lui Alexandru Ioan I-
iu Cuza la 200 de ani de la naștere (1820-2020).

Portretul lui Alexandru Ioan I-
iu Cuza a fost realizat în anul 1859, la Paris de către tânărul bursier Constantin I. Stăncescu. Acesta a fost litografiat în oval cu inscripția: «Alexandru Ioan I. Prințul Moldo-Român (1859)». La partea de jos erau indicate numele desenatorului, denumirea imprimeriei și numele litografului: «C.I. Stăncescu del. Imp. Lemercier, Paris; Hirsch lith.» Alexandru Ioan I-
iu Cuza apare cu favoriți, dar îmbrăcat în uniformă de general și având arănată pe umărul drept manta cu guler de blană.

Tatăl pictorului, Ioan Stăncescu, a făcut o ofertă către Fîrîria Școlilor (25 mai 1860), prin care acesta depunea desenul original, în creion, după care a fost executată litografia. Potrivit rezoluției de pe ofertă, acest portret trebuia să fie expus permanent, în sala Fîrîriei. Portretul a fost lucrat «din memorie», așa cum arăta Ulysse de Marsillac (1861) (Sorin Iftimi, Aurica Ichim, *Alexandru Ioan Cuza: memorabilia*, Editura Palatului Culturii, Iași, 2013, pp. 16-17).

Un exemplar se află în colecția de „Artă plastică” a Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” Galați, cu nr. inv. 1829 (46,5 x 35 cm) și însemnarea *Donat de Janetta-Dacia în memoria soțului său Profesor D.V. Dacia. Galați, 24 ianuarie 1939*. Litografia a fost înrămată de către proprietar în perioada interbelică, iar porțiunea unde se preciza numele desenatorului, denumirea imprimeriei și numele litografului a fost îndepărtată.

„Un alt exemplar se află la Serviciul Județean Iași al Arhivelor Naționale (51,4 x 37,8 cm), la partea inferioară are o însemnare în creion: *donat de G. Șon. Cluj, 1930*. Sub aceasta se află o altă însemnare: *Primeasa, omise, acest portret al Domnitorului Cuza, unicolor stăpînitoru (...)* 3 iulie 1871” (Sorin Iftimi, Aurica Ichim, *Alexandru Ioan Cuza: memorabilia*, Editura Palatului Culturii, Iași, 2013, pp. 16-17).

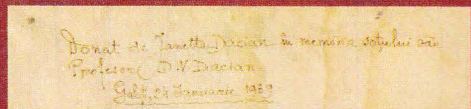
„Constantin I. Stăncescu (1837-1909) a urmat cursurile Facultății de drept din București (1855-1857) și în același timp a studiat pictura în atelierul lui Gheorghe Tătăreanu. Între anii 1857-1865 a fost trimis cu o bursă de studii la Paris, Roma și Florența unde a studiat pictura și desenul grafic. În fiecare zi a trimis în țară lucrări și a publicat în diverse ziare ilustrate franceze portrete ale domnitorilor români.

La revenirea în țară a fost numit profesor de istoria artelor și de estetica la Școala Națională de Belle-Arte din București, iar după decesul directorului ei Gheorghe Tătăreanu. În anul 1894, a preluat funcția de director a instituției. A fost unul dintre fondatorii Ateneului Român în care a ținut an de an mai multe conferințe despre artă. Ca pictor a realizat mai multe compoziții originale, între care *Moartea lui Lapoșeanu* și 150 de portrete. Acesta s-a distins mai mult în tehnica desenului și pastelului. A expus în cadrul *Expoziției artiștilor în viață din anul 1865* un portret al lui Nicolae Bălcescu, iar la *Expoziția artiștilor în viață din anul 1870* a câștigat Medalia clasa a II-a cu un portret al lui Ion Heliade-Rădulescu” (C.I. Stăncescu, *Ce este frumusețea. Artile plastice în România între anii 1848-1878. Cum se făceau operele de artă*, Ediția a II-a, Editura Librăriei Leon Alcalay, București, [1898], pp. 6-7).

Desenul lui Constantin I. Stăncescu a folosit ca model și pentru chipul domnitorului de pe prima medalie. „O astfel de piesă comemorativă din aramă, se păstrează în colecția Muzeului de Istorie a Moldovei Iași. Pe avers, aceasta are inscripția: *Alexandru Ioan I-
iu pe revers: 14 aprilie 1859. Înălțarea tronului moldo-românului la Secola lângă Iași*. O altă medalie, din același metal, emisă cu prilejul aniversării dublei alegeri a Domnitorului (24 ianuarie 1859), se află în colecția Muzeului Național de Istorie a României. Medalia folosește același chip al Domnitorului; gravorul acesteia a fost identificat ca fiind Jean Baptiste Eugénie Farochon, Paris” (Sorin Iftimi, Aurica Ichim, *Alexandru Ioan Cuza: memorabilia*, Editura Palatului Culturii, Iași, 2013, pp. 16-17).

Constantin I. Stăncescu

Proiecte culturale proprii
Promovare expozite muzeale în mediul virtual
(Facebook, site www.migl.ro)

4 Iunie 2020 - **100 de ani de la semnarea Tratatului de la Trianon**

Anul acesta, pe 4 iunie s-au împlinit 100 de ani de la semnarea Tratatului cu Ungaria, de la Trianon. Având în vedere situația creată de pandemia de COVID-19, nu putem, încă, să organizăm la Muzeul de Istorie "Paul Păltănea" Galați, o expunere științifică sau un colocviu, însă momentul istoric, de acum o sută de ani a fost prezentat, online, de colega noastră, muzeograf dr. Maria-Magdalena Tuluș.

Tratatul de la Trianon a făcut parte din seria tratatelor și acordurilor încheiate la sfârșitul Primului Război Mondial în cadrul Conferinței de Pace de la Paris (1919-1920). Sistemul de la Versailles – așa cum este cunoscută pacea interbelică – avea la bază tratatele semnate de învingători, printre care se număra și România, cu statele Puterilor Centrale învinse: cu Germania la Versailles (28 iunie 1919), cu Austria la Saint-Germain (10 septembrie 1919), cu Bulgaria la Neuilly (27 noiembrie 1919), cu Ungaria la Trianon (4 iunie 1920), cu Turcia la Sevres (10 august 1920).

Sistemul de la Versailles a schimbat din temelii așezământul bătrânului continent, trecându-se acum de la o Europă a imperiilor la o Europă a națiunilor. Marile imperii – german, austro-ungar, țarist și otoman – s-au prăbușit ca urmare a voinței popoarelor din interiorul lor, constituindu-se pe ruinele lor noi state; altele, între care și România, și-au desăvârșit unitatea națională.

În ciuda faptului că terminarea războiului a găsit România de partea învingătorilor, tratativele de pace de la Paris au fost foarte dificile, îndeosebi atunci când "puterile cu interese generale" (Franța, Marea Britanie, Italia, Statele Unite și Japonia) au dictat condițiile pe care trebuiau să le îndeplinească statele successorale Austro-Ungariei, așa cum erau numite în cabinetele diplomatice țările beneficiare ale disoluției imperiului dualist. Delegația română prezentă la Paris, condusă de primul-ministru Ion I.C. Brătianu, nu a dorit să semneze „tratatul minorităților” și Tratatul de pace cu Austria (de la Saint-Germain-en-Laye), întrucât aceste tratate aduceau atingere suveranității României, permițând monitorizarea internațională a statului român sub pretextul respectării drepturilor minorităților de către București. Mult mai târziu și sub o altă guvernare, primul ministru Alexandru Vaida-Voevod a fost silit să semneze tratatele respective la 10 decembrie 1919, în condițiile în care reprezentanții României părăsiseră anterior în semn de protest lucrările Conferinței de la Paris și refuzaseră să-și pună semnătura la 10 septembrie 1919, atunci când avusese ceremonia oficială de la Saint-Germain-en-Laye, ce marcase oficializarea înfrângerii Austriei. Dacă problema Bucovinei fusese rezolvată de statul român la Saint-Germain-en-Laye în 1919, chestiunea teritoriilor românești desprinse din Ungaria a căpătat o turnură nedorită prin schimbarea regimului politic la Budapesta. Mai exact, armistițiul încheiat de Ungaria cu Antanta prinsese aproximativ ca linie de demarcație între români și maghiari zona Mureșului. Din cauza anarhiei din Ungaria, în martie 1919 puterea politică la Budapesta a fost preluată de comuniștii lui Bela Kun. Aceștia au proclamat Ungaria o Republică a Sfatuirilor (Sovietelor), nu au recunoscut pierderile teritoriale și au căutat să obțină o alianță militară cu bolșevicii ruși împotriva statelor naționale vecine. Trupele bolșevice maghiare au atacat la 16 aprilie 1919 armata română aflată în zona munților Apuseni. Atacul a fost respins, iar contraofensiva armatei române a dus la o pătrundere în Transilvania, înaintarea fiind oprită din propria inițiativă de români, la 1 mai 1919, pe granița fixată cu Antanta în august 1916. La 20 iulie 1919, Guvernul de la Budapesta a dat ordinul unui nou atac, din nou respins de români, iar riposta ce a urmat s-a soldat cu ocuparea Budapestei de către armata română, la 4 august 1919. Ca urmare a acestei victorii românești, Guvernul Comunist maghiar a fost înlăturat.

Cu toate acestea, unirea cu Regatul României a teritoriilor locuite majoritar cu români din Ungaria a fost un act de autodeterminare, bazat pe principiul autodeterminării națiunilor, dincolo de conjunctura internațională favorabilă sau de rezultatele acestei campanii militare. În

Transilvania și în Banat, mișcarea pentru autodeterminare a românilor a avut un caracter popular mai accentuat decât în celelalte provincii unite cu Țara în 1918. Românii au anunțat oficial hotărârea de autodeterminare prin Declarația de la Oradea din 29 septembrie 1918. Aceasta este o declarație de principii în care se regăsesc principalele componente ale conceptului wilsonian de autodeterminare pe baza principiului naționalităților: libertatea națiunii, separarea politică de Ungaria, asumarea suveranității națiunii în teritoriul său național, plebiscitul. Declarația era adresată Parlamentului Ungariei, unde a fost citită de către deputatul Alexandru Vaida-Voevod pe data de 5/18 octombrie 1918. Această declarație a căpătat valoarea unei proclamații de independență. La 18 octombrie 1918, se constituia, la Budapesta, Consiliul Național Român Central (C.N.R.C.), ca organ politic unic al românilor din Transilvania. El a devenit centrul de coordonare al mișcării naționale din Transilvania, mutându-și sediul la Arad în 21 octombrie/ 3 noiembrie 1918.

În noiembrie 1918, în întreaga Transilvanie s-au format, după modelul C.N.R.C., consilii și gărzi naționale locale. Acestea au preluat controlul politic și administrativ în întreaga provincie, reușind să mențină ordinea în Transilvania. La 9 noiembrie 1918, C.N.R.C. adresa o notă ultimativă guvernului ungar, cerând „întreaga putere de guvernare”. În acest context, s-au desfășurat la Arad în 13-14 noiembrie 1918 tratativele cu reprezentanții guvernului ungar, conduse, din partea română, de Iuliu Maniu. Aceștia au recunoscut organismele politice românești, dar au oferit românilor doar autonomia administrativă a Transilvaniei, după modelul cantonal elvețian. Propunerea părții ungare a fost respinsă, Iuliu Maniu declarând categoric că dorința românilor era „despărțirea totală” de Ungaria. În aceste condiții, C.N.R.C. a decis convocarea unei mari adunări care să dea expresie voinței românilor transilvăneni. La 7 noiembrie 1918, s-a publicat textul convocării, la Alba Iulia, a Adunării Naționale a Românilor pentru 18 noiembrie / 1 decembrie 1918. La Adunarea Națională de la Alba-Iulia au participat peste 100.000 de oameni și 1.228 delegați aleși, astfel că decizia adoptată acolo a avut un caracter plebiscitar. Adunarea, deschisă de Gheorghe Pop de Băsești, a adoptat în unanimitate Decizia de Unire a Transilvaniei cu România.

În Rezoluția Unirii, căreia i-a dat citire Vasile Goldiș, se preciza că: „I. Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia în ziua de 18 noiembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România. Adunarea Națională proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul, cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre (...)”.

După îndepărtarea regimului comunist de la Budapesta, problema Ungariei a constituit obiectul a mai multor runde de negocieri desfășurate la Paris și Londra. Sunt audiate în cadrul lucrărilor ambele puncte de vedere (ungar și român), se ia la cunoștință dificultatea trasării pe teren a frontierei și se avansează propunerea de a se înființa o comisie referitoare la România, alcătuită din experți, care trebuiau să analizeze corectitudinea revendicărilor fiecărei părți. Au existat diferite propuneri de împărțire teritorială: americană (care înainta ideea preluării de către România a întregii Transilvanii, comitatele românești din Ungaria și două treimi din Banat); franceză (care se pare că era cea mai avantajoasă pentru români, în special pentru zona Crișanei); și engleză. După 12 runde de întâlniri, comisia a finalizat raportul privind trasarea frontierelor românești la 6 aprilie 1920, pe care Consiliul Miniștrilor de Externe îl ratifică la 8 mai, iar Consiliul celor Patru îl aprobă la 12 mai. În timpul negocierilor, reprezentantul Ungariei, contele Apponyi Albert, a acuzat România, Iugoslavia și Cehoslovacia de imperialism, deoarece ocupaseră teritoriul milenar al Ungariei.

În cele din urmă, în ciuda protestelor contelui Apponyi, Tratatul cu Ungaria a fost definitivat și parafat la 4 iunie 1920 în localitatea Trianon, din partea României punându-și semnătura dr. Ion Cantacuzino și Nicolae Titulescu. Tratatul era favorabil României, iar granița fixată ținea cont de aspectul etnic și se suprapunea aproximativ pe linia frontierei prevăzută în Convenția României cu Antanta din august 1916.

Din cele aproximativ 10,4 milioane persoane, prinse în teritoriile pierdute de Ungaria în urma Tratatului de la Trianon, aproximativ 70% aparțineau unor comunități etnice, altele decât

maghiarii: români, slovaci, ruteni, sârbi, sloveni etc. Pentru aceste națiuni, Trianonul nu a făcut decât să confirme o realitate istorică, izvorâtă din lupta acestor comunități, prin elitele lor, pentru autodeterminare națională. La București, pe 4 iunie 1920, românii au acceptat prevederile tratatului ca pe un act de normalitate, o reunire a tuturor românilor într-un singur stat care urma să se împlinescă, mai devreme sau mai târziu.

Fragment din Tratatul de pace cu Ungaria (Trianon, 4 iunie 1920)
Secțiunea III România

[...] Art. 45. Ungaria renunță, în ceea ce o privește, în favoarea României, la toate drepturile și titlurile asupra teritoriilor fostei monarhii austro-ungare situate dincolo de frontierele Ungariei, astfel cum sunt fixate la art. 27, partea II-a (Frontierele Ungariei) și recunoscute prin prezentul Tratat sau prin orice alte Tratat, încheiate în scop de a regla afacerile actuale, ca făcând parte din România.

[...] Art. 47. România recunoaște și confirmă față de Ungaria angajamentul de a consimți la inserțiunea într-un Tratat cu principalele Puteri aliate și asociate a unor dispozițiuni pe care aceste Puteri le vor socoti necesare pentru a ocroti în România interesele locuitorilor care se deosebesc prin rasă, limbă sau religie de majoritatea populației, precum și pentru a ocroti libertatea tranzitului, de a aplica un regim echitabil comerțului celorlalte națiuni.

Secțiunea IX

Dispozițiuni generale

Art. 74. Ungaria declară de pe acum că recunoaște și primește frontierele Austriei, Bulgariei, Greciei, Poloniei, României, Statului Sârbo-Croato-Sloven și ale Statului Ceho-Slovac, astfel precum aceste frontiere vor fi fixate de către principalele Puteri aliate și asociate. („Monitorul oficial”, nr. 36, din 21 septembrie 1920). - **2.910 vizualizări**

22 iunie 2020 - Ordinul Mareșalului Antonescu: "Ostași, vă ordon: treceți Prutul!" - 22 iunie 1941

Astăzi se împlinesc 79 de ani, de când România a intrat în război, alături de Germania, pentru eliberarea Basarabiei și Bucovinei de Nord de sub ocupația Uniunii Sovietice. Alianța făcută cu Germania nazistă a fost de conjunctură, după ce în anul 1940, tratată de aliați, România pierde Basarabia, Bucovina de Nord, jumătate din nord-vestul Ardealului și sudul Dobrogei, la presiunile Germaniei și U.R.S.S.-ului și asta pentru că Hitler și Stalin au decis pe 23 august 1939, împărțirea lumii. Cu o armată nepregătită, neechipată corespunzător, țara noastră intră în Al Doilea Război Mondial. Potrivit datelor istorice, România a înregistrat în această conflagrație 900 000 de morți, dispăruți, prizonieri, răniți și invalizi.

Ordinul Mareșalului Antonescu: "Ostași, vă ordon: treceți Prutul!"

Ordinul mareșalului a fost îndeplinit în noaptea de 21 spre 22 iunie 1941. Intrau în luptă 325 685 militari din compunerea Armatei 3 și 4, corpurile de vânători de munte și cavalerie, aviația militară și marina cu 40 de nave. Despre această decizie, regele Mihai I află de la radio și îi trimite o telegramă încurajatoare generalului Ion Antonescu: "În clipele când trupele noastre trec Prutul și codrii Bucovinei pentru a reîntregi sfânta țară a Moldovei lui Ștefan cel Mare, gândul meu se îndreaptă către Domnia Voastră, Domnule General, și către ostașii țării. Vă sunt recunoscător, Domnule General, pentru că numai prin munca, tăria și străduința Domniei Voastre Neamul întreg și cu mine trăim bucuria zilelor de glorie străbună, iar ostașilor noștri bravi le urez sănătate și putere ca să statornicească pentru vecie dreptele granițe ale neamului. Trăiască în veci România. Trăiască viteza noastră armată!". - **4.210 vizualizări**

ORDIN CĂTRE ARMATĂ

Ostași,
V'am făgăduit din prima zi a noii domnii și a luptei mele naționale, să vă duc la biruință.
Să șterg pata de desonoare din cartea Neamului și umbra de umilire de pe fruntea și spoileții voștri.
Așa a sosit ceasul celei mai sfinte lupte, lupta drepturilor strămoșești și a bisericii, lupta pentru vetrele și altarele românești de totdeauna.

Ostași,
Vă ordon:
Treceți Prutul,
Sdrușiți vrăjmașul din Răsărit și Miază-Noapte.
Desrobiți din jugul roșu al bolșevismului, pe frații noștri cotropiți.
Reimplinați în trupul țării glia străbună a Basarabilor și codrii Voevodali ai Bucovinei, ogoarele și plajurile voastre.

Ostași,
Plecați azi pe drumul biruințelor lui Ștefan cel Mare, ca să cuprindeți cu jertfa voastră, ceea ce au supus strămoșii noștri cu lupta lor.
Înainte!
Fiți mândri că veacurile ne-au lăsat aici straja dreptății și zid de cetate creștină.
Fiți vrednici de trecutul românesc.

Ostași,
Veți lupta cot la cot, suflet la suflet, lângă cea mai puternică și glorioasă armată a lumii.
Îndrăzniți să vă măsurați vitejia și să vă dovedii mândria, camarazilor voștri.
Ei luptă pe pământul moldovean, pentru granițele noastre și pentru dreptatea lumii.
Fiți vrednici de cinsta pe care v'au făcut-o istoria, armata Marelui Reich și neîntrecutul ei comandant Adolf Hitler.

Ostași,
Înainte!
Să luptăți pentru gloria Neamului;
Să suriți pentru vatra părinților și a copiilor voștri;
Să cinștiți prin vitejia voastră, amintirea lui Mihai Vodă și a lui Ștefan cel Mare, a martirilor și eroilor căzuți în pământul vecinicii noastre, cu gândul țintă la Dumnezeu.
Să luptăți pentru desrobirea fraților noștri, a Basarabiei și Bucovinei, pentru cinstirea bisericilor, a vieții și căminurilor batjocorite de păgânii cotropitori.
Să luptăți pentru a ne răsbuna umilirea și nedreptatea.
V'o cere Neamul, Regele și Generalul vostru.

Ostași,
Isbânda va fi a noastră.
La luptă.
Cu Dumnezeu înainte!

General Ion Antonescu, 22 Iunie 1941.

26 Iunie 2020 - Ziua Drapelului Național

În fiecare an, ziua de 26 iunie este foarte importantă pentru toți cei care trăiesc și simt româneste. Este Ziua Drapelului Național, simbol suprem al identității și unității românești. Drapelul care i-a însuflețit pe români în momente grele de luptă, dar și de bucurie a fost folosit prima dată în Țara Românească în 1834, ca steag comercial. Potrivit istoriei, culorile steagului nostru: albastru – galben – roșu ar fi fost folosite în actele oficiale încă din timpul domniei lui Mihai Viteazul și se regăsesc și pe diverse structuri de scuturi și steme.

În anul 1834, tricolorul a fost folosit pentru prima dată ca steag comercial, în Țara Românească când domnitorul Alexandru Ghica a prezentat sultanului și a obținut învoirea "de a pune steag românesc corăbiilor negustoresc și oștirii". În acele vremuri, drapelul destinat corăbiilor avea două culori (galben și roșu), iar cel al armatei era compus din trei culori (roșu, galben și albastru) și un vulture în centru. Acestea este considerat începutul adoptării tricolorului pe pământ românesc. În anul 1848, 14/26 iunie drapelul tricolor a fost acceptat de către revoluționari ca simbol al Țării Românești, Atunci a avut loc instaurarea Guvernului provizoriu de la București și promulgarea decretului nr. 1 de instituire a drapelului național, în următoarea ordine cromatică: albastru-galben-roșu, semnificând „libertate, dreptate, frăție”. Ziua Drapelului Național a fost instituită pentru a marca ziua de 26 iunie 1848, când Guvernul revoluționar a decretat ca TRICOLORUL – roșu, galben și albastru să rezeze steagul național al tuturor românilor

În 1861, domnitorul Alexandru Ioan Cuza a decretat tricolorul ca drapel oficial al Principatelor Unite și mai apoi al României (1862). „Steagul este familia, ogorul

fiecăruia, casa în care s-au născut părinții și unde se vor naște copiii voștri. Steagul este, încă, simbolul devotamentului, credinței, ordinei și al disciplinei ce reprezintă oastea”, declama domnitorul. Atunci, culorile steagului erau dispuse pe orizontală. Primul drapel aflat în uz până în anul 1862 a avut fâșia albastră în partea de sus, însă în partea a doua a domniei lui Cuza, fâșia roșie a fost dispusă în partea superioară. Protocolul drapelului României este stabilit în cadrul Legii nr. 75/1994 și detaliat în Hotărârea de Guvern nr. 1157/ 2001. Protocolul drapelurilor și pavilioanelor militare este stabilit prin regulament intern.

Prin Legea nr. 96 din 20 mai 1998 s-a stabilit ca data de 26 iunie să fie Ziua Drapelului Național. – **3.035 vizualizări**

29 Iunie 2020 – **ZIUA DUNĂRII**

În fiecare an, pe 29 iunie, sărbătorim fluviul care ne străbate țara, dar și orașul. La mulți ani, Dunăre! Fluviul care parcurge 2845 km, din care 1075 km, numai pe teritoriul țării noastre este al doilea ca lungime din Europa, după Volga. Dunărea izvorăște din Munții Pădurea Neagră, din Germania și se varsă în Marea Neagră, în apropierea pădurii Caraorman. Străbate 10 țări: Germania, Austria, Slovacia, Ungaria, Croația, Serbia, România, Bulgaria, Republica Moldova și Ucraina, are afluenți în alte șapte țări, și trece prin patru capitale: Viena, Bratislava, Budapesta și Belgrad. De-a lungul istoriei, bătrânul fluviu a avut mai multe denumiri: Danubius, Istros, Histru, Danare, Donaris, Phisos, Rio Divino, Napoleon Bonaparte considerându-l „Regele fluviilor din Europa”, iar Herodot din Halicarnas scria într-una din lucrările sale că : „între fluviile care au renume și care sunt navigabile când vii de la mare este și Istrul...” Delta pe care o formează la vărsare este cea mai mare zonă umedă din Europa și cea mai importantă arie protejată din lungul Dunării. Peste 5.000 de specii de floră și faună sunt adăpostite de Delta Dunării, acest loc fiind unul dintre cele mai biodiversificate din lume, comparativ cu suprafața sa.

Astăzi, Dunărea se varsă în Marea Neagră prin trei brațe: Chilia, Sulina și Sfântul Gheorghe.

Ziua Dunării este sărbătorită din anul 2004, la propunerea țărilor riverane și sub auspiciile Comisiei Internaționale pentru Protecția Fluviului Dunărea. Pe 29 iunie 1994 se semna la Sofia Convenția privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a fluviului Dunărea. – **13.590 vizualizări**

Activitățile culturale ale Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” Galați sunt promovate și în anul 2020 prin diverse mijloace - afișe, pliante, flyere, comunicate și articole de presă în mass-media, reportaje TV, pe site-ul: www.migl.ro și pe pagina de facebook: <https://www.facebook.com/muzeuldeistorie.galati>.

VII. Domeniul realizărilor pe obiective de investiții - Nu este cazul

Vizează întocmirea și comunicarea lunară a datelor în formatul cuprins în tabelul de mai jos și se aplică doar instituțiilor publice subordonate care sunt cuprinse în Lista de investiții, anexă la Hotărârea Consiliului Județului Galați de aprobare a bugetului local al Consiliului Județului Galați pe anul 2011.

MANAGER,

prof. Cristian-Dragoș CĂLDĂRARU